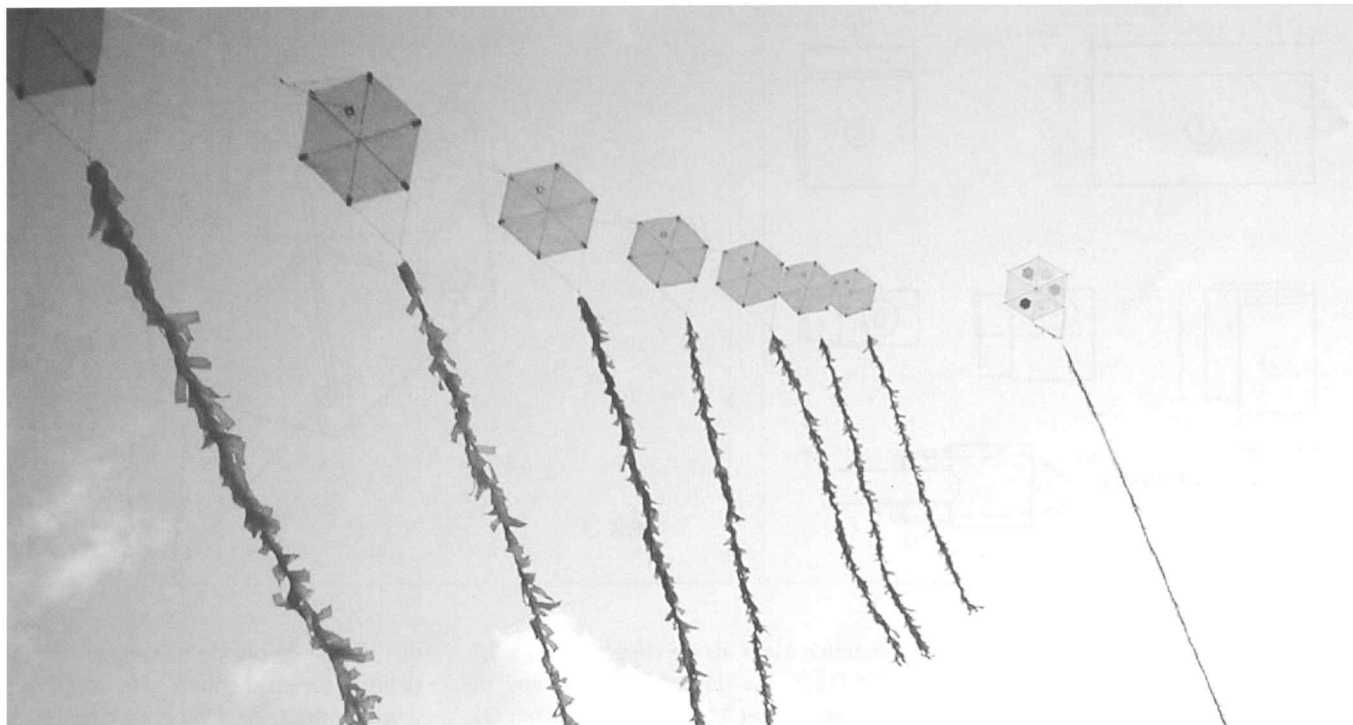

trein zeskantjes

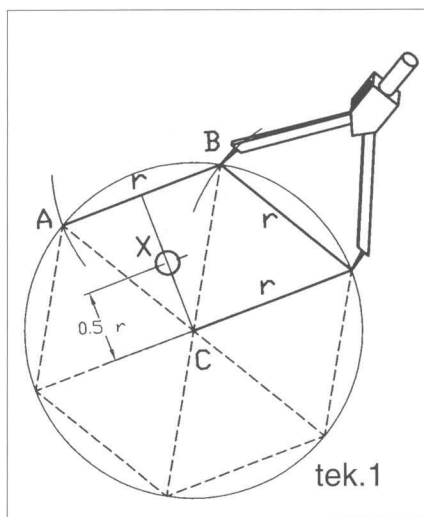
In VLIEGER 91/6 beschreven we het principe om een trein te formeren van zes-kantige vliegers en bespraken we in detail de wijze waarop kan worden doorgekoppeld. In dit artikel ga ik een bestaande en goed uitgeteste trein beschrijven van 50 zeskantjes. De eerste opzet was 100 stuks maar tengevolge van de opgebouwde trekkracht bleek deze trein nauwelijks alleen te bemannen. Bij meer dan 50 stuks heb ik altijd krachtige hulp nodig tijdens het oplaten en neerhalen. Maar juist op zulke momenten is iedereen druk bezig en leidt het tot het maar niet vliegen van deze trein. Bij 50 stuks heb ik het volle rendement en plezier er van. Ik vlieg er nu vaak mee tot en met windkracht 5 (en mogelijk op momenten meer).

Voor uiterst lichte wind gebruik ik de plastic Eddy-treintjes die vaak beschreven zijn. Bij meer wind vanaf einde windkracht 3 Bfrt tot en met 5 Bfrt deze trein.

De opbouw.

Ik heb gebruik gemaakt van alle spinnaker soorten die ik in restant in huis had en hierbij het principe gebruikt telkens 5 van dezelfde kleur achter elkaar te zet-

ten. De zeskantjes hebben echter een vrij intensieve franje staart nodig die niet dezelfde kleur hebben als de vlieger. Op de vorm van de staart ga ik later dieper in. De volgende 5 vliegers hebben de kleur van de gebruikte eerste staarten enzovoort. Uiteraard kan iedereen een eigen kleursysteem toepassen. Blokken van 5 stuks met dezelfde kleur vlieger en staart tekenen echter erg goed. Telkens een andere kleur nemen per vlieger wordt rommelig.

Het dek.

De vlieger is 30 cm van elk hoekpunt naar het tegenoverliggende hoekpunt. De stofrichting gaat in principe uit van de horizontale ligger (maar hier heb ik wel eens tegen gezondigd!).

We maken eerst een mal van karton. (tekening 1).

Neem een passer en meet 15 cm af. Trek een cirkel en zet de straal "r" zesmaal op de omtrek af. De zeskant is hiermee bepaald. Het middenpunt van de zeskant is een gat van ± 5 mm, punt C. Punt X, het punt waar later de hoofdlijn doorheen loopt, ligt precies op de helft tussen het middengat C en de vlakke bovenkant van de vlieger ($13 : 2 = 6,5$ cm).

We snijden met een soldeerbout een zeskant uit een spinnakerdeel, markeren het middenpunt C en het doorkoppelpunt X. De randen heb ik niet omgezoomd.

De voorzieningen voor de 3 spanners en het doorkoppelpunt.

We hebben 3 spanners nodig om de vlieger op te spannen. Als spanners voor de eerste 15 vliegers heb ik 2 mm koolstofstaf gebruikt omdat koolstofstaf iets lichter in gewicht is dan fiberstaf. Alle overige vliegers hebben 3 spanners van 2 mm glasfiberstaf (deze mogen ook van kool-